

ministerens svar herpå. Spørgsmål 5 lyder således:

»Ad § 7. Hvorledes vil man beregne mængden af kul anvendt til elfremstilling henholdsvis varmeproduktion? Efter hvilke retningslinjer skal denne opgørelse finde sted?

Svar:

For at undgå dobbeltbeskatning af elproduktionen er kraftværker fritaget for afgiften af kul og olie. Kraftvarmeværker er fritaget for afgift af den del af det samlede brændselsforbrug, der medgår til elproduktionen, og som indregnes i elprisen. De kalkulationer, som kraftvarmeværkerne i forvejen anvender ved fordelingen af brændselsforbruget på el- og varmeproduktionen, og som danner grundlag for prisfastsættelsen, skal således også anvendes ved beregningen af afgiftsfritagelsen for elproduktionen og ved afgiften på varmeproduktionen.«

Som det fremgår af de gengivne bemærkninger, blev der på samme tidspunkt indsat en tilsvarende bestemmelse i den daværende olieafgiftslovs (nu mineralolieafgiftslovs) § 9, stk. 2. Skatteministeren blev i den forbindelse stillet det samme spørgsmål fra Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, som er gengivet ovenfor i relation til kulafgiftslovs § 7, stk. 1. Skatteministerens svar herpå var enslydende med svaret på spørgsmål 5 til kulafgiftsloven.

Ved indførelsen af naturgasafgiftsloven og svovlafgiftsloven i 1995 blev i naturgasafgiftslovs § 8, stk. 2, og i svovlafgiftslovs § 34, stk. 1-3, indsat en bestemmelse svarende til kulafgiftslovs § 7, stk. 1, og mineralolieafgiftslovs § 9, stk. 2.

For de kraftværker og kraftvarmeværker, der er omfattet af bilaget til lovene, har det således til stadighed siden 1982 – for naturgasafgiftslovs og svovlafgiftslovs vedkommende siden 1995 – været fastsat i lovene, at disse værker ikke skal betale afgift af »den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.«

Ordlyden af bestemmelserne opstiller således et dobbelt krav for afgiftsfritagelsen, nemlig 1) at brændslet skal være medgået til elfremstilling og 2) at brændslet skal være indregnet i elektricitetsprisen.

Ud over at brændslet skal være medgået til elfremstilling, bliver det således afgørende ved

opgørelsen af det afgiftsfri brændselsforbrug, hvilken del af det samlede brændselsforbrug der er indregnet i elektricitetsprisen, idet ordlyden udtrykkeligt angiver, at det kun er den del af brændselsforbruget, der er indregnet i elektricitetsprisen, som er afgiftsfritaget.

Som beskrevet blev skatteministeren i forbindelse med indførelsen af kulafgiftslovs § 7, stk. 1, og mineralolieafgiftslovs § 9, stk. 2, stillet det spørgsmål, hvorledes man ville beregne, hvor meget kul/olie der medgår til elfremstillingen, og hvor meget der medgår til varmeproduktionen, og som gengivet svarede ministeren hertil, at de kalkulationer, som kraftvarmeværkerne i forvejen anvender ved fordelingen af brændselsforbruget på el- og varmeproduktionen, og som danner grundlag for prisfastsættelsen, også skal anvendes ved beregningen af afgiftsfritagelsen for elproduktionen og ved afgiften på varmeproduktionen.

Foranlediget af en henvendelse fra Danske Elværkers Forening har Skatteministeriet, Tolddepartementet, endvidere i juli 1982 udtalt, at det kun er den mængde kul og olie, som indgår i kalkulationen af elektricitetsprisen, der skal godkendes af Elprisudvalget, der er fritaget for afgift.

Det følger af ovenstående, at bestemmelsen i de fire afgiftslove om afgiftsfritagelse for brændsel, der medgår til elfremstilling, og som indregnes i elektricitetsprisen, er baseret på de kalkulationer, som kraftvarmeværkerne i forvejen anvender ved fastsættelsen af elektricitetsprisen, der skal anmeldes til Elprisudvalget. Reglerne for værkernes fastsættelse af elektricitetsprisen og om anmeldelse til Elprisudvalget er indeholdt i elforsyningsloven, og den omhandlede afgiftsfritagelsesbestemmelse i de fire afgiftslove er således for så vidt angår betingelsen om »og som indregnes i elektricitetsprisen« baseret på elforsyningslovs regulering af værkernes kalkulation af elektricitetsprisen og reglerne om Elprisudvalgets kontrol heraf.

Elforsyningsloven blev indført ved lov nr. 54 af 25. februar 1976, og i lovens § 9 var fastsat følgende:

»Ved levering af elektricitet kan i prisen indregnes nødvendige udgifter til brændsel, lønninger og andre driftsomkostninger, administration og salg, driftsmæssige afskrivninger samt forrentning af fremmedkapital. Herudover kan der for de af § 3 omfattede elforsyningsvirksomheder